

om det, betyder jo ikke, at der ikke parterne imellem er en forståelse af, hvad anlægsbudgettet skal være.

Hvad er så virkeligheden? Ja, virkeligheden er, at kommunerne i efteråret 2007 har vedtaget budgetter for i år, som indebærer, at der er et klart brud på aftalen mellem kommunerne og regeringen om kommunernes økonomi for 2008. Kommunerne har budgetteret med serviceudgifter, der ligger 900 mio. kr. over det aftalte, og – som nævnt under det tidligere forslag – skatteindtægter, der er 1,4 mia. kr. over det aftalte.

Hvad skal vi så gøre ved det? Nu har jeg jo kunnet høre på ordfører efter ordfører fra oppositionen, at den her regering kører med en behård disciplin, en meget, meget behård disciplin. Hvad gør vi så, når man overskrider budgetterne? Vi siger: O.k., det er så i orden. Det er måske ikke sådan den mest behårdede centralstyringsagtige disciplin, man kunne forestille sig i verdenshistorien, at der kunne være et økonomisk styringsredskab, hvor vores reaktion, når folk overskrider deres budgetter, er: O.k., det får I lov til. Jeg kunne i hvert fald godt have forestillet mig, at nogen kunne komme op med ideer om en endnu hårdere styring end det, som bliver kaldt den historisk hårdeste styring nogen sinde. Jeg tror faktisk, at hvis man gik ud og spurgte nogle af de nationaløkonomer, som Det Radikale Venstre normalt lytter meget til, ville de have sagt, at styringen faktisk ikke er hård nok. Men sådan kan man jo vælge sine punkter og sine venner fra sag til sag.

Vi sagde: O.k., vi tager så udgangspunkt i, hvad I nu har vedtaget. Vi tager udgangspunkt i, hvad det er, I har vedtaget på udgiftssiden, på driftssiden, og vi tager endda også udgangspunkt i, hvad I har vedtaget på anlægssiden. Men det er så det – jeg tør næsten ikke sige det, for der er et andet parti, der nærmest har patent på udtrykket, men man får næsten lyst til at sige: Nok er nok – når I har overskredet driftsbudgetterne med 900 mio. kr., så må nok være nok. Når I har overskredet anlægsbudgettet, så må nok være nok. Så det, vi lægger op til nu, er sådan set ikke, at I ikke skal kunne bruge de budgetter, I har vedtaget, det er sådan set blot, at nu skal I overholde de budgetter, der nu engang er vedtaget.

Det er for mig at se ret svært at se, at det er et angreb på det kommunale selvstyre at sige til kommunerne: O.k., det, I har budgetteret med, skal I holde. Det er lidt svært for mig at se, at det er central styring at sige, at det, at man har brudt

en aftale, giver vi egentlig syndsforladelse for og siger: Det er i orden, det lader vi køre.

Derfor er forslaget egentlig ganske enkelt, nemlig bare at sige, at nu er det så også på tide, at kommunerne overholder de aftaler, der er indgået, og det budget, der så er lagt og vedtaget fra kommune til kommune, sådan at vi sikrer, at man kan holde den offentlige økonomi på sporet, holde dansk økonomi på sporet i en situation, hvor der fortsat er en meget, meget lav ledighed – heldigvis – og hvor der fortsat er et stort pres på kapaciteten i samfundsøkonomien. Der er en stor interesse i fra regeringens side at sikre, at vi ikke overskrider den kapacitetsgrænse, sådan at vi ender i en situation med overophedning.

Vi har endda efter nogle af de henvendelser, der er kommet, gjort det sådan, at der er en mulighed for at dispensere for anlægsudgifter, som ikke indgår i budgettet, hvis kommunen ikke har budgetteret med udgifter til et projekt, der overføres fra tidligere år, hvor kommunen er kontraktligt bundet, eller hvor kommunen før dato for indgåelse af aftalen om finansloven har vedtaget en tillægsbevilling til budgettet og på den baggrund har igangsat et anlægsprojekt, som kommunen er kontraktligt bundet til. Så der er faktisk i forslaget her indbygget, man kan kalde det endnu en overløbsventil i forhold til de anlægsudgifter, kommunerne måtte have.

I bund og grund siger vi sådan set blot til kommunerne: Vi ser bort fra, at I har brudt aftalen, og så går vi ud fra, at I så holder de budgetter, I selv har lagt. Dem hjælper vi jer så med at holde ved at indføre en mekanisme, der giver en sanktion, såfremt man ikke overholder de budgetter, der er. Jeg synes egentlig, man skal anerkende det som værende en fremstrakt hånd fra regeringens side, at vi tager udgangspunkt i det, kommunerne selv har vedtaget.

Kl. 21:15

Formanden:

Der er ønske om en kort bemærkning fra hr. Ole Vagn Christensen.

Kl. 21:16

Ole Vagn Christensen (S):

Skatteministeren, eller den fungerende velfærdsminister, var lidt inde på, at jeg havde taget fat på noget forkert, for det, jeg tog fat på, skulle jeg have taget fat på under det foregående. Jeg vil lige gøre opmærksom på, at inden skatteministeren kom, havde vi sådan set det lidt mere generelle, og der tog jeg også sagen op. Det, der er vigtigt for os at vide, er jo det, som